

ΤΟ «ΚΟΠΙ ΠΑΣΤΕ»¹ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ

Τάσσος Συμεωνίδης
(Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)
Publication date: 26 November 2016

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS)

Ακόμη και ο περιστασιακός παρατηρητής των ελληνικών πραγμάτων διαπιστώνει ότι υπάρχουν μερικά αναλλοίωτα δεδομένα, τα οποία καθορίζουν την περιβάλλουσα ελληνική «ιδιαιτερότητα» όπως αυτή ανεπήδησε μετά την κατάρρευση της χούντας και την άνοδο της πλέριας ελληνικής «δημοκρατίας».

Πρώτο και καλύτερο τέτοιο δεδομένο είναι η *αέναος εισαγωγή «προοδευτικών καταχτήσεων»* από τας Ευρώπας, αλλά κι από το πηγαίο και πάντοτε εφευρετικό περιβάλλον της υπερατλαντικής μας συμμάχου--που για τα ελληνικά δεδομένα και τις ελληνικές παραδόσεις έχουν φτωχό ή καθόλου νοηματικό περιεχόμενο.

Δεύτερον, τόσον η επίσημος Ελλάς, ενεργούσα μέσω των εκάστοτε κυβερνήσεων, όσο, και ιδιαιτέρως, η «ανεπίσημος» ετέρα Ελλάς, εκδηλουμένη μέσω κινημάτων, μαζώξεων, αντιρρησιών, «αντί-εξουσιαστών», ομάδων «κοινωνικής αλληλεγγύης», «διαλόγων», «διανοούμενων» κ.λπ., *επιμένουν στο εξουθενωτικό κινήρι της «εναλλακτικής πρότασης»* που κανείς, καμία, και κανένα δεν μπόρεσαν ποτέ να περιγράψουν επακριβώς και λογικώς.

Και **τρίτον**, οποιαδήποτε, έστω και δειλή, απόπειρα άτυχων κάποιων να επισημάνουν ότι ο (Ελλην) βασιλεύς περιφέρεται τσίτσιδος μπορεί να προκαλέσει θύελλα κατηγοριών και βαρύτατους υπαινιγμούς περί του ό,τι οι εκφράζοντες τέτοιες απόψεις είναι «όργανα σκοτεινών ξένων κέντρων» και κακολογούν εκ προμελέτης την χώρα. Που και που προστίθεται και το καρύκευμα περί «ακροδεξιών», «φασιστών» κ.λπ. σε δόσεις αναλόγων των περιστάσεων.

¹ Αριστερόστροφος παραφθορά του γνωστού copy paste ως [ελέγθη](#) στον βωμό της Δημοκρατίας.

Αυτών λεχθέντων, φθάνουμε στα γεγονότα των τελευταίων εβδομάδων και στην «ενημέρωση» που αναπτύχθηκε ειδικά σε σχέση με το «θρίλερ» των αμερικανικών εκλογών.

Η μάχη δόθηκε ώστε όλος ο πληθυσμός να μάθει, να εκτιμήσει, και να δημιουργήσει τελικώς την «δική» του «ανεξάρτητη» γνώμη -- που δεν μπορεί όμως να είναι άλλη από την **συμπαράταξη** με το «προοδευτικό» παρελθόν (π.χ. Ομπάμα) και την νομοτέλεια για ακόμη «προοδευτικότερο» μέλλον (π.χ. Κλίντον).

Οι ραψωδίες που περικύκλωσαν την παρουσία του απερχομένου προέδρου Ομπάμα στην Αθήνα ήσαν αναμενόμενες και κατέδειξαν και πάλι ότι ο «τόνος» των ελληνικών εντυπώσεων και συμπερασμάτων **συμπίπτει σχεδόν ολοκληρωτικά** με το υπαγορευόμενο «πολιτικά ορθό» από «τα ξένα κέντρα αποφάσεων» που όμως όλες ανεξαιρέτως τις πολιτικές παρατάξεις τα καταριούνται και τα κακίζουν.

Αριστεροί, δεξιοί, κεντρώοι, demi κεντρώοι, «μετριοπαθείς» αριστεροί, «προοδευτικοί» δεξιοί, και με μόνη εξαίρεση το περιθώριο των «μορφωμάτων», διαγκωνίστηκαν για τα πρωτεία των επαινετικών ύμνων περί την επίσκεψη του εντός ολίγου συνταξιούχου υπερατλαντικού μας συμμάχου. Ελάχιστοι ίσως αποπειράθηκαν να εκφράσουν λογικότερες απόψεις, αλλά ο μέγας παφλασμός των εγκωμίων κατέπνιξε τους πάντες και τα πάντα.²

Όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη, τα ελληνικά «μίντια» έμεινα σύζυλα από την μαθηματικώς προβλεφθείσα νίκη του «μισογύνη», «ρατσιστή», και «μισαλλόδοξου» Ντόναλντ Τραμπ.

Η «ενημέρωση» και «ανάλυση» των αμερικανικών εκλογικών εξελίξεων στηρίχθηκε, σχεδόν αποκλειστικά, στην από πολλού τακτική του «κοπι παστε» από ξένες πηγές κοπτόμενες υπέρ της πρώην πρώτης κυρίας που ήταν «αδύνατον» να ηττηθεί καθ' όσον είχε χρησθεί εκ των προτέρων ελέω Θεού και απλώς ανέμενε και το χρίσμα των ανθρώπων εις τις κάλπες.

Ελάχιστες ήσαν οι προσπάθειες να εκτιμηθούν άλλες απόψεις και ιδέες, να δοθούν διαφορετικά «ερεθίσματα», να δημιουργηθεί μια έστω αμυδρή αμφιβολία για το «βέβαιο» της νίκης του «Καλού». Ελάχιστες ή και καθόλου **αναλύσεις** του τι σήμαινε για τους χρεοκοπούντες Δημοκρατικούς ο **ποταμός των καταδικαστικών αποκαλύψεων-αποδείξεων** από το Wilieleaks εκτός από τις συνήθεις παπαγαλίες του «κοπι παστε» και την συνεχή υπενθύμιση ότι οι αποκαλυφθείσες πληροφορίες «φαίνεται να...» και όχι «αποδεικνύουν ότι...» (κλασικό αναμάσημα της μόνιμης άρνησης των «προοδευτικών» αμερικανικών μέσων να **μην** χρησιμοποιούν το ρήμα prove [αποδεικνύω] αλλά το διαφορούμενο allege [ισχυρίζομαι] ιδίως όταν το αντικείμενο πονάει).

²Ενδεικτικό παράδειγμα της νοσταλγικής τάσης γλυκόπικρων ποιητικών τόνων, που ήδη περιβάλλει την μόλις λήξασα «εποχή Ομπάμα» στα περισσότερα «μίντια», είναι αυτό το σχόλιο.

Με την νίκη του νέου προέδρου, σύσσωμα τα εγχώρια «μίντια» ξέσπασαν σε οδυρμούς και γόους για την επερχόμενη συντέλεια του Σύμπαντος.

«Ρέστα ρατσισμού» ανήγγειλε μια επικεφαλίδα. «Καταστροφή για τη Δύση» συμπέρανε άλλη. Παρόμοιοι ήχοι από παντού. Καταφυγή σε ευρωπαϊκές «προοδευτικές» εφημερίδες και άλλα μέσα για περαιτέρω αλίευση «αποδείξεων» ότι ωθούμαστε στην επιστροφή του Τρίτου Ράιχ και στην επιβολή ενός ολοκληρωτικού «Τραμπισμού» που θα οδηγήσει σε αιματηρές συγκρούσεις και μάλλον σε παγκόσμια σύρραξη.

Επιστήμων παρατηρητής π.χ. κατέληξε σε πιο προχωρημένο συμπέρασμα στο περί της πρώην πρώτης κυρίας ραψωδικό του σχόλιο με χροιές identity politics³ και φυλετικών διακρίσεων: μάθαμε λοιπόν ότι την πρώην πρώτη κυρία φθόνησαν οι λευκοί άνδρες διότι όχι μόνον διαθέτει προσόντα που οι άνδρες δεν διαθέτουν αλλά και διότι την είδαν όπως βλέπουν και τους πετυχημένους μαύρους, τους οποίους, ως συνάγεται, φθονούν ομοίως! Και έτσι έχασε.

Άλλος σεβαστός καθηγητής, στο επίσης χειμαρρώδες του υπέρ Κλίντον εγκώμιον, διαπίστωσε, όπως και η πλειοψηφία των «εγκύρων», ότι ο «άνθρωπος -καρικατούρα» δεν είχε ελπίδες σε σύγκριση με την «καλοψημένη» πρώην πρώτη κυρία.

Το «καλοψημένη» βεβαίως ήταν ειρωνικά σωστό: απεδείχθη εκ των υστέρων ότι η πρώην πρώτη κυρία ήταν υπέρ το δέον «καλοψημένη», ήγουν αμάσητο κάρβουνο, για δεκάδες εκατομμύρια ψηφοφόρους που υπέφεραν από κράμπες μόνο στο άκουσμα του ονόματος της--όπως, εξ άλλου, συνέβαινε και με τα εκατομμύρια των «προοδευτικών» στο άκουσμα του «Τραμπ», μόνο που ο «αντί-τραμπισμός» είναι απείρως γραφικότερος με διάρρηξη ιματίων, κυλίσματα στο οδόστρωμα, κραυγές και κατάρες, λυγμούς και οδυρμούς, και άλλα πολλά εφάμιλλα του ακραίου δράματος.

Το μούδιασμα που επεκράτησε μετά τις 8/11 αναγκαστικά κατευθύνθηκε έτσι σε θεωρίες συνωμοσίας καθ' όσον **όλοι ανεξαιρέτως οι παρ' ημίν «έγκυροι»** είχαν προεξοφλήσει κι αυτοί την νίκη του Obama model και την κατατρόπωση των δυνάμεων του σκότους υπό την ηγεσία του «φαφλατά».

Ειδικά η συντριπτική κατάρρευση των δοξασιών του συνόλου των αμερικανικών «καθώς πρέπει» μέσων, τα οποία επιδόθηκαν σε μια άνευ προηγουμένου επιχείρηση μαύρης προπαγάνδας, ψεύτικων «στοιχείων», και προκατασκευασμένων μετρήσεων κοινή γνώμης με στόχο τον «μισαλλόδοξο», **γενικώς αποσιωπήθηκε** εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων διότι, και πάλι, μια παραδοχή της σκληρής αλήθειας θα ήταν «μη πολιτικά ορθή».

Η μαζική υστερία των «προοδευτικών» ηττημένων, που συνεχίζεται ακράτητη, δεν φαίνεται να ελκύει το ενδιαφέρον των «παρατηρητών» μας έστω και ως ανθρωπολογικό

³ Έκφραση περί πολιτικών προτιμήσεων με βάση το φύλο.

φαινόμενο--το οποίο ομοιάζει με ομαδική επιληπτική κρίση⁴ που συνήθως παρατηρείται σε οπαδούς μυστικιστών και αιρετικών παρά-θρησκευτικών οργανώσεων οι οποίες σχηματίζονται γύρω από ψευδοπροφήτες και εγκληματικούς τσαρλατάνους.

Μια σκληρή σατιρική παρουσίαση τους αλαφιάσματος των «προοδευτικών», όπως [αυτή](#), δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει hit σε δελτία ειδήσεων. Κανείς «σχολιαστής» μας δεν θα έδινε έμφαση π.χ. στο γεγονός ότι οι ηττημένοι, καθ' όλη την διάρκεια της λασπομαχίας που προηγήθηκε των εκλογών, προειδοποιούσαν τον «μισογύνη» να **δεχθεί το αποτέλεσμα των εκλογών χωρίς αντιδράσεις διότι «αυτή είναι η δημοκρατία»**, νομίζοντας ότι είχαν το ορτύκιον εις τον κυνηγετικό τους σάκο. Τώρα όμως, μετά την πτώση της Ιεριχούς, **ξιφουλκούν με πρωτοφανείς βίαιες [διαδηλώσεις](#), επιθέσεις, καταστροφές, προπηλακισμούς, προσβολές, και το σύνθημα «Not my president»** καθ' όσον η «δημοκρατία τους» πήρε ανάποδες που δεν εγκρίνουν.⁵

Γνωρίζουν οι έλληνες ακροατές/θεατές π.χ. ότι διάφοροι περιθωριακοί, εξτρεμιστές, και «ανένδοτοι», αλλά και ορισμένοι [αιρετοί](#) άρχοντες, μεταδίδουν «κάλεσμα» [για βίαιες διαδηλώσεις](#) την ημέρα ορκωμοσίας και ανάληψης καθηκόντων από τον «φαφλατά»;

Γνωρίζουν επίσης το όργιο συνεργασίας όλων των «αδεσμεύτων» και «αδέκαστων» δημοσιογράφων του αριστερό-«προοδευτικού» χώρου με τους οργανωτές της προεκλογικής εκστρατείας των ηττηθέντων για το σαμποτάρισμα του «φαφλατά»;

Τους έχουν πληροφορήσει οι «επιστημονικοί» σχολιαστές μας για το [πώς χειρίστηκε το όργιο](#) αυτό της κατάπτυστης συναλλαγής ο νέος πρόεδρος σε προ ημερών συνάντηση «γνωριμίας» με τα μεγάλα ονόματα των «μέσων» -- και πώς όλοι οι «αδέσμευτοι» και οι «αδέσμευτες» **δεν** επέδειξαν την συνήθη τους φλόγα ανεξαρτησίας ενώ λεκτικώς έτρωγαν της χρονιάς τους από τον «γραφικό» που **ποτέ** δεν θα γινόταν πρόεδρος;

Η μοναδική τώρα fallback position (ήγουν «θέση υποχώρησης») για τους «παρατηρητές» μας είναι ανάλογος αυτής των υπερατλαντικών «αναλυτών» που **τα ήξεραν όλα και τα είχαν προεξοφλήσει όλα**: να αναπτύξουν πώς με επανακαταμέτρηση ψήφων μπορεί ο νέος πρόεδρος να «χάσει»⁶, πώς ο νέος πρόεδρος θα βρει «απέναντι» του πολιτειακούς θεσμούς που θα τον περιορίζουν, αλλά και πώς η αντίσταση των ηττημένων, που ορκίζονται να συνεχίσουν το αντάρτικο, θα οδηγήσει στην Γαλλική Επανάσταση redux.

Η προσπάθεια αυτή στηρίζεται στην διασπορά καχυποψίας για το «νόμιμο» της επερχόμενης κυβέρνησης, στην συνεχή δυσφήμιση των πρωτοβουλιών του νέου προέδρου,

⁴ Δείτε [εδώ](#) [εδώ](#) [εδώ](#).

⁵ Ένα εξαιρετικό «καυτό» ποτ πουρί αντιδράσεων λυσσαλέων «αντι-τραμπ» «τηλεπερσόνων» καθώς αντιλαμβάνονται ότι η εκλογή χάθηκε [εδώ](#).

⁶ Η προσπάθεια ξεκίνησε από έναν ερευνητή που [ισχυρίστηκε](#) ότι οι ηλεκτρονικές συσκευές που χρησιμοποιούνται σε πολλά εκλογικά κέντρα για την ψηφοφορία υπέπεσαν σε «εχθρική» ηλεκτρονική διείσδυση, δηλ. σε «χακάρισμα» όπως το θέλει η κοινοβουλευτική. Ακόμη όμως κι [αυτή](#) π.χ. η «έγκυρη» πηγή, άκρατος υποστηρικτής της Κλίντον, θεωρεί την πιθανότητα αυτή ανύπαρκτη.

και στην ελπίδα ότι η κηλίδωση, η δυσπιστία, και το υφέρπον μίσος θα οδηγήσουν κάποτε σε πολιτική στροφή προς το Δημοκρατικό κατεστημένο (το οποίο ήδη καταρρέει θορυβωδώς και οδηγεί σε διάσπαση των «δημοκρατικών» δυνάμεων).

Το πρώτο πάντως μεγάλο τραύμα της αλλαγής που επωάζεται αυτή την στιγμή -- και για το οποίο δεν έχω δει αναφορές στην ελληνική «ενημέρωση» -- θα προέλθει από την δεδομένη πλέον διάθεση του συντόμως Προέδρου Τραμπ να υιοθετήσει ένα ριζοσπαστικό «μοντέλο» επικοινωνίας με την κοινωνία μέσω της [απ' ευθείας προσωπικής επαφής που θα γίνεται με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης](#).

Εφ' όσον εδραιωθεί αυτή η τακτική, τα «έγκυρα» μέσα θα υποστούν σοβαρό πλήγμα καθώς θα συρρικνωθεί σημαντικά ο θεσμός τους σώματος ανταποκριτών Λευκού Οίκου. Σε παλιότερες εποχές, το σώμα περιελάμβανε μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα του δημοσιογραφικού κόσμου με υψηλό κύρος και ισχυρή δημοτικότητα. Όμως, σήμερα, καθώς αρχίζει η εποχή Τραμπ, το **σύνολο** των «εγκύρων» μέσων έχει παύσει να είναι «έγκυρο» και η ανάκαμψη του θα απαιτήσει αλλαγές που αυτή στην στιγμή είναι απροσδιόριστες.

Το δικό μας «κοπι παστε» καλό και ανέξοδο ήταν μέχρι τώρα, αλλά μια σελίδα, πελώρια και βαριά, έχει γυρίσει και η ελληνική «ενημέρωση» είτε θα προσαρμοσθεί κατ' ανάγκη στις νέες συνθήκες, τις τόσο εφιαλτικές για τους συνασπισμούς της «αριστεράς και της προόδου», είτε θα διακινδυνεύσει την οριστική δυσμενή μετάθεση της «στο χρονοντούλαπο της ιστορίας».

Το «κοπι παστε» έπαιξε για δεκαετίες τον ρόλο της δήθεν ανάλυσης. Το «κοπι παστε» στήριξε ατελείωτα φορτία «ειδήσεων» και «υπεύθυνης ενημέρωσης» **πάντα με μεσάζοντες πρόσωπα που σπανίως διέθεταν τα αναγκαία προσόντα** αλλά συνήθως εκμεταλλεύονταν ισχυρές πολιτικές «άκρες» και «βύσματα».

Με την εισβολή του Διαδικτύου το «κοπι παστε» έγινε παιχνιδάκι. Συγχρόνως, όμως, δημιούργησε και μεγάλους κινδύνους για το κύρος εκείνων που προσπαθούν να το εκμεταλλευτούν για να παρουσιάσουν **ειδημοσύνη εκεί που δεν υπάρχει**. Το δράμα των αμερικανικών εκλογών 2016 κατέδειξε την νοσηρή σαγήνη των κατασκευασμένων «ειδήσεων», των συνεχών φιλιππικών, και των ανενδοίαστων προσωπικών επιθέσεων σπίλωσης, αλλά συγχρόνως και την παταγώδη αποτυχία τους ως μέσα σαμποτάζ του αντιπάλου όταν αυτός έχει ήδη «πιάσει τον σφυγμό» της κοινωνίας.

Παρ' όλα αυτά, το Διαδίκτυο προσφέρει τεράστιες δυνατότητες σε όσους προσπαθούν ειλικρινά. Η χρήση του έχει μετατρέψει την έρευνα, τουλάχιστον για αυτούς που ξεκινούν με υγιείς προθέσεις, σε συνεχή παραγωγική ανακάλυψη μέσω της πρόσβασης σε πηγές που ήταν μέχρι χθες απρόσιτες.

Η πληροφόρηση έχει έτσι αποκτήσει τέτοιες διαστάσεις που με ευκολία καταλύει την μονομερή «εγκυρότητα» εκείνων που τώρα αποδεικνύονται όχι απλώς άκυροι, αλλά και

εκ προθέσεως συνωμότες και μάγειροι του ψεύδους. Και αυτό είναι το καλύτερο δίδαγμα για τον αφορισμό και την κατάργηση του «κοπι παστε».